

ikke skulle tro ville gøre det, eller fra parter, som har udtrykt interesse for at kunne give øget information til borgerne, hvilket jeg mener er ganske legitimt.

Man udtrykker det sådan, at der er blevet kammet over, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre sundhedsministeren i: Hvad har egentlig været baggrunden for, hvem der har været inddraget i det forberedende arbejde med dette lovforslag? Jeg må konstatere af hørings svarene, at nogle af dem, der har været inddraget tidligere, har i hvert fald følt, at de ikke har været inddraget i forbindelse med dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Nu siger ministeren, at de offentlige sygehuse gennem længere tid har kunnet informere og give information på hjemmesider og i årsberetninger, og hvor det ellers er. Det er selvfølgelig fuldstændig korrekt, men der er da en forskel.

Kl. 19.20

I min optik er der forskel på at lave reklame og informere. Flere af ordførerne har også været inde på, at reklamer er noget andet end information, og det er derfor, jeg har forsøgt at spørge, om det forventes, at det offentlige sygehusvæsen eller sundhedsvæsen, eller hvad vi kalder det, giver sig til at reklamere. Skal en fysioterapeut, som er ansat på et sygehus, reklamere, så hun/han kan tage patienterne fra de privatpraktiserende fysioterapeuter? Og hvis det er tanken, at det offentlige også skal reklamere, altså med reklamer i søndagsaviser, og hvad ved jeg, hvor skal pengene så komme fra?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg er overhovedet ikke i tvivl om Venstres holdning til markedet. Det kommer slet ikke bag på mig, at indenrigs- og sundhedsministeren mener, at alle er velkvalificerede til at håndtere reklamer, uanset deres situation.

I Det Radikale Venstre har vi en social dimension i vores politik og i vores grundholdninger. Vi mener, at fællesskabet også er til for at beskytte mod unødige krænkelser af det enkelte menneske, men det har intet at gøre med, at vi ikke skulle have respekt for det enkelte menneskes integritet og muligheder for at tage vare på sig selv. Vi mener, fællesskabet har et ansvar og en betydning, og at det ikke er markedet, der skal afgøre alting i dette samfund. Der er stor forskel

på reklamer og informationer, og Det Radikale Venstre vil meget gerne medvirke til at øge informationerne, kvalificere dem og gøre dem tilgængelige.

Så vil jeg sige, at i bemærkningerne, som jeg har læst grundigt, står der på side 8, at Amtsrådsforeningen imødeser med de nye markedsføringsregler samlet set et stigende forbrug af sundhedsydelser, som vurderes at gå videre, end der er faglig begrundelse for. Derfor står der også efterfølgende – nu refererer jeg bare – at det forhold skal også evalueres.

Et par linjer senere står der, at lovforslaget forventes samlet set at medføre en vis positiv afledt økonomisk effekt for erhvervslivet, idet det dog på indeværende tidspunkt, hvor effekten af lovforslaget endnu ikke er kendt, er meget vanskeligt at give et konkret overslag over de erhvervsøkonomiske konsekvenser for de enkelte grupper af sundhedspersoner som helhed. Altså erkender regeringen, at forslaget giver et øget forbrug og dermed et øget økonomisk incitament for de mennesker, der lever af at producere sundhedsydelser.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen ville høre ministeren i – jeg kunne godt lide formuleringen, det er næsten som at være til eksamen – hvem der har deltaget i det lovforberedende arbejde.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at denne lovgivning udspringer af den nye holdning, som denne regering repræsenterer i forhold til den tidligere regerings. Det er jo dét, der har igangsat det her, og jeg synes faktisk næsten, det er vederkvægende at opleve denne uenighed, efter at der er almindelig konsensus om alt det andet, vi har gjort på sundhedsområdet: de 1,5 mia. kr., muligheden for, at patienten efter 2 måneder kan vælge privat, osv. Det er da vederkvægende, at der her er et lille hjørne, som vi i hvert fald foreløbig ser lidt uens på.

Jeg vil sige til fru Lene Garsdal angående reklame og information – nu brugte fru Lene Garsdal ikke formuleringen, at jeg skulle høres i den sontring, og det er jeg glad for, for jeg er jo ikke uddannet i kommunikation eller noget andet, der bare minder om det – at jeg har svært ved at se rimeligheden i, at vi i et amt ikke så langt fra, hvor vi befinder os nu, og som jeg historisk har haft en vis føling med, måtte udgive brochurer med billede af sygehuset, også den nye psykiatriske afdeling, så man kunne se, hvordan det